

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i § 5 i Lov om et kirkeligt Udvalg af 15. Maj 1903.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Mødet hævet Kl. 4.

13de Møde.

Onsdag den 19. Oktober, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i § 5 i Lov om et kirkeligt Udvalg af 15. Maj 1903.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 312.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Till. A. Sp. 1901—02) samt Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Forhandlingen genoptoges.

Lyngsie: Finanslovens 1ste Behandling byder jo den bedste Lejlighed til at tale om Forholdene i Almindelighed, og jeg vil benytte denne Lejlighed. Jeg har

†

tidligere forsøgt at henlede Opmærksomheden paa, at et af de væsentligste Spørgsmaal, som foreligger, er Spørgsmaalet om Befolkningens Erhvervsliv. Selve Livets Maal er jo dette at skaffe sig og sine den bedst mulige Tilværelse, og der er jo ikke Adgang til at skaffe sig Erhverv ad ærlig Vej paa anden Maade end gennem sit Arbejde. Denne Sandhed, at Landets Borgeres Erhvervsliv er et Spørgsmaal af dybeste Vigtighed, er jo til Dels indrømmet. Den er indrømmet med Hensyn til adskillige Samfundsklasser, men den er i mindre Grad indrømmet hvad angaar den Del af Samfundets Borgere, der er slettet stillet i alle Henseender og ikke mindst slet stillede i Henseende til Adgangen til Erhverv. Der er et gammelt kendt Ord, der siger, at naar Bonden tjener Penge, saa tjene alle andre Penge, og saa er det godt. I dette gamle Ordsprog ligger Erkendelsen af, at naar Landbruget trives, naar Bonden faar noget ud af sin Bedrift, har det en for Samfundet selv gavnlig Virkning, og saa er det godt for os alle sammen. Vi erkende, at Handelsstandens Erhvervsliv er et Spørgsmaal af Interesse, og at der fra Statens Side bør gøres, hvad gøres kan, for at fremme Handel og Om sætning. I saa Henseende ofrer vort Samfund jo ogsaa ret betydelige Summer: — jeg tænker her paa de store Bevillinger og den i hvert Tilfælde i nogen Grad tilstedeværende Rundhaandethed overfor Havnebygninger osv. Vi erkende Erhvervslivets Betydning, naar det gælder Bonden, og naar det gælder Handelsstanden, og vi erkende ogsaa dets Betydning, naar det gælder Industrien, men for Arbejdsklassens Vedkommende, for den Del af Samfundets Borgeres Vedkommende, for hvem Erhvervet er et og alt, og for hvem Erhvervsforholdets Udvikling og Tilstand til enhver Tid er den vigtigste, synes det, som om man kun vil erkende Samfundets Forpligtelser overfor deres Erhvervsforhold, saa længe deres Erhvervsinteresser falde sammen med andre Samfundsklassers Interesser. Jeg erindrer, at jeg paa et Finanslovsforslag for nogle Aar siden saa en Bevilling paa 10,000 Kr. til Forsøg med en Kakkelovnskonstruktion, ved hvilken man kunde blive i Stand til at forbrænde Bøgebrænde, og Bevillingen søgtes med den Motivering, at det jo gjaldt om af Hensyn til vore Skovejere at tilvejebringe en Ovnkonstruktion af en saadan Art, at Godsejerne bleve i Stand til at afsætte deres Brænde, altsaa til ad den Vej at forøge deres Erhvervsindtægt. Det ses